

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα (07. Petavatthupāḷi)

4. Το μεγάλο κεφάλαιο (4. Mahāvagga)

[Pv 36-51, PTS 64-94]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα

4. Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Το διήγημα του φαντάσματος Αμπασάκκαρα

- 517.** Βεσάλι ονομάζεται η πόλη των Βατζτζί, εκεί ήταν ο Λίτσαβι Αμπασάκκαρα· Αφού είδε το φάντασμα έξω από την πόλη, εκεί ακριβώς το ρώτησε επιθυμώντας να μάθει την αιτία.
- 518.** «Τόπος ύπνου, κάθισμα δεν υπάρχει γι' αυτόν, προχώρημα δεν υπάρχει ούτε οπισθοχώρηση· Τροφή, ποτό, μάσημα, ρούχα, απολαύσεις, υπηρέτρια επίσης γι' αυτόν δεν υπάρχει.
- 519.** Οι συγγενείς, οι γνωστοί και οι καλοί φίλοι, οι συμπονετικοί που είχε στο παρελθόν· ούτε να τον δουν τώρα δεν μπορούν, διότι εγκαταλείφθηκε από εκείνους τους ανθρώπους.
- 520.** «Δεν υπάρχουν φίλοι για αυτόν που έχει χάσει τον εαυτό του, οι φίλοι εγκαταλείπουν αφού μάθουν ότι είναι ελλιπής· αλλά βλέποντας πλούτη τον περιτριγυρίζουν, πολλοί φίλοι υπάρχουν για αυτόν που έχει ανυψωθεί.
- 521.** «Στερημένος από όλες τις απολαύσεις, ταλαιπωρημένος, αλειμμένος με αίμα, με διαπερασμένο σώμα· Σαν σταγόνα δροσιάς που τρέμει, σήμερα ή αύριο θα έρθει το τέλος της ζωής του.
- 522.** «Αυτόν που έχει φτάσει σε τέτοια ύψιστη δυστυχία, καρφωμένον στο παλούκι από ξύλο νιμ· τότε εσύ με ποιο σκεπτικό λες, δαίμονα, 'ζήσε, αγαπητέ, η ζωή είναι καλύτερη'».
- 523.** «Αυτός ήταν ομόαιμός μου, θυμάμαι από προηγούμενη γέννηση· και αφού τον είδα μου ήρθε συμπόνια, βασιλιά, μήπως ο κακόβουλου χαρακτήρα πέσει στην κόλαση.
- 524.** «Πεθαίνοντας από εδώ αυτός ο Λίτσαβι άνθρωπος, στην κόλαση γεμάτη όντα, φρικτή στη μορφή· επαναγεννιέται αυτός που κάνει ανάρμοστες πράξεις, σε μεγάλη οδύνη, πικρή, τρομακτική.
- 525.** «Με πολλαπλάσια αρετή καλύτερος, αυτός ακριβώς ο πάσσαλος από εκείνη

την κόλαση·
αποκλειστικά οδυνηρή, πικρή, τρομακτική, αποκλειστικά έντονη κόλαση
μήπως πέσει.

- 526.** «Και αν αυτός ακούσει αυτά τα λόγια μου, οδηγημένος στη δυστυχία θα εγκαταλείψει τη ζωή·
για αυτό εγώ δεν μιλώ κοντά του, για να μην προκληθεί από μένα το τέλος της ζωής του».
- 527.** «Αυτός ο σκοπός του ανθρώπου έγινε γνωστός, επιθυμούμε να σε ρωτήσουμε και κάτι άλλο·
αν μας δώσεις την άδεια, σε ρωτάμε, και δεν πρέπει να θυμώσεις».
- 528.** «Σίγουρα η συγκατάθεσή μου τότε υπήρχε, δεν υπάρχει εξήγηση για κάποιον χωρίς πίστη·
αφού με θεώρησες αξιόπιστο στα λόγια ακόμα και παρά τη θέλησή μου, ρώτησέ με ό,τι θέλεις, όπως μπορώ να αντέξω».
- 529.** «Ό,τι κι αν δω με τα μάτια μου, όλα αυτά θα τα πιστέψω·
αν όμως, αφού τα δω, δεν τα πιστέψω, τότε, δαίμονα, να μου κάνεις πράξη καθοδήγησης».
- 530.** «Αυτή η υπόσχεσή σου ας είναι αληθινή για μένα, αφού ακούσεις τη Διδασκαλία απόκτησε καλή πεποίθηση·
επιθυμώντας να μάθω και χωρίς διεφθαρμένο νου, ό,τι έχεις ακούσει και ό,τι δεν έχεις ακούσει ως Διδασκαλία·
όλα θα σου πω όπως τα κατανοώ».
- 531.** «Με λευκό άλογο στολισμένο, πήγε κοντά σε αυτόν που ήταν καρφωμένος στον πάσσαλο·
αυτό το όχημα είναι εκπληκτικό, αξιοθέατο· ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο;»
- 532.** «Στο κέντρο της πόλης της Βεσάλι, στον λασπωμένο δρόμο υπήρχε ένας λάκκος·
Μια μέρα με γαλήνια συνείδηση, αφού πήρα ένα κεφάλι βοδιού λευκό, το τοποθέτησα στον λάκκο.
- 533.** «Αφού στήριξα τα πόδια σε αυτό, εγώ και άλλοι περάσαμε·
αυτό το όχημα είναι εκπληκτικό, αξιοθέατο· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης».
- 534.** «Η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις, και η οσμή σου αποπνέει προς όλες τις κατευθύνσεις·
έχεις αποκτήσει υπερφυσική δύναμη δαίμονα, έχεις μεγάλη επιρροή, αλλά είσαι γυμνός· ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο;»
- 535.** «Χωρίς οργή, με πάντα γαλήνιο νου, με απαλά λόγια πλησιάζω τον κόσμο·
αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης, η θεϊκή ομορφιά μου συνεχώς φωτίζει.

- 536.** «Αφού δω τη φήμη και τη δόξα αυτών που είναι εδραιωμένοι στη Διδασκαλία, συσκέπτομαι με γαλήνια συνείδηση· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης, η θεϊκή οσμή μου συνεχώς αποπνέει.
- 537.** «Ενώ οι σύντροφοι λούζονταν στο λιμάνι, αφού πήρα το ύφασμα στη στεριά, το έκρυψα· με σκοπό το παιχνίδι και χωρίς διεφθαρμένο νου, γι' αυτό είμαι γυμνός και δύσκολη η ζωή μου».
- 538.** «Όποιος παίζοντας διαπράττει κακό, γι' αυτόν τέτοιο επακόλουθο πράξης λένε· όποιος όμως χωρίς να παίζει το κάνει, τι επακόλουθο εκείνης της πράξης λένε;»
- 539.** Όσοι άνθρωποι έχουν νου με κακούς λογισμούς, μολυσμένοι με το σώμα και με την ομιλία· με την κατάρρευση του σώματος στη μελλοντική ζωή, αναμφίβολα αυτοί πηγαίνουν στην κόλαση.
- 540.** «Άλλοι όμως ποθώντας τον καλότυχο κόσμο, χαίροντας στη δωρεά, με συγκροτημένη ατομικότητα· με την κατάρρευση του σώματος στη μελλοντική ζωή, αναμφίβολα αυτοί πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο».
- 541.** «Πώς θα μπορούσα εγώ να γνωρίζω αυτό με πλήρη κατανόηση, ότι αυτό είναι το επακόλουθο του καλού και του κακού; Ή τι να δω για να πιστέψω, ή ποιος θα μπορούσε να με πείσει να πιστέψω αυτό;»
- 542.** «Βλέποντας και ακούγοντας πίστεψε, αυτό είναι το επακόλουθο του καλού και του κακού· αν και τα δύο, το καλό και το κακό, απουσίαζαν, θα ήταν άραγε τα όντα καλότυχα ή δυστυχή;
- 543.** «Αν οι θνητοί δεν έκαναν εδώ πράξεις, καλές και κακές, στον κόσμο των ανθρώπων· δεν θα υπήρχαν όντα καλότυχα ή δυστυχή, κατώτερα και ανώτερα στον κόσμο των ανθρώπων.
- 544.** «Επειδή οι θνητοί κάνουν πράξεις, καλές και κακές, στον κόσμο των ανθρώπων· γι' αυτό λοιπόν τα όντα είναι καλότυχα ή δυστυχή, κατώτερα και ανώτερα στον κόσμο των ανθρώπων.
- 545.** «Δύο πράγματα σήμερα των πράξεων το επακόλουθο λένε, της ευτυχίας και της δυστυχίας αυτό που πρέπει να βιωθεί· αυτές οι θεότητες απολαμβάνουν, ψήνονται οι ανόητοι που δεν βλέπουν τη дуάδα.

- 546.** «Δεν έχω πράξεις που έκανα ο ίδιος, ούτε υπάρχει κάποιος που, αφού δώσει, να μου αφιερώσει·
ρούχα, τόπο ύπνου, τροφή και ρόφημα, γι' αυτό είμαι γυμνός και δύσκολη η ζωή μου».
- 547.** «Θα υπήρχε άραγε κάποια αιτία, δαίμονα, με την οποία εσύ θα αποκτούσες ρούχα;
Πες μου εσύ αν υπάρχει αιτία, αξιόπιστα λόγια με αιτία θα ακούσουμε».
- 548.** «Υπάρχει εδώ ένας μοναχός ονόματι Καππίτακα, διαλογιστής με καλή ηθική, Άξιος, απελευθερωμένος·
με φυλαγμένες αισθήσεις, συγκρατημένος στον Πάττιμοκχα, ψυχρός, έχων επιτύχει την ύψιστη ορθή άποψη.
- 549.** Ευγενικός, γενναιόδωρος, εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, με όμορφο πρόσωπο, με καλή γνώση των κειμένων και με ελεύθερη ομιλία·
πεδίο αξιέπαινων πράξεων, ζει χωρίς διαμάχη, άξιος προσφορών από θεούς και ανθρώπους.
- 550.** «Γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, απελευθερωμένος, χωρίς αγκάθι, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς στραβοσύνη·
χωρίς προσκολλήσεις, με εξαλειμμένες όλες τις εμμονές, έχοντας επιτύχει τις τρεις αληθινές γνώσεις, λαμπρός.
- 551.** «Άγνωστος, ακόμη κι αν τον δει κανείς δεν γίνεται εύκολα γνωστός, σοφός τον αποκαλούν οι Βατζί·
τον γνωρίζουν αυτόν οι δαίμονες, τον χωρίς λαχτάρα, με καλό χαρακτήρα, που περιφέρεται στον κόσμο.
- 552.** «Αν εσύ σε αυτόν ένα ζευγάρι ή δύο, αφού τα αφιερώσεις σε μένα, δώσεις·
και αν αυτά γίνουν δεκτά, θα με δεις ντυμένο με ύφασμα».
- 553.** «Σε ποια περιοχή διαμένει ο ασκητής, που αφού πάμε να τον δούμε τώρα εμείς·
αυτός που σήμερα την αβεβαιότητα και την αμφιβολία, και τα αγκάθια των λανθασμένων απόψεων θα απομακρύνει;»
- 554.** «Αυτός κάθεται στον τόπο του χορού των πιθήκων, περιστοιχισμένος από πολλές θεότητες·
μιλάει ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, αληθινός στο όνομά του, επιμελής στο δικό του ερημητήριο».
- 555.** «Έτσι εγώ θα κάνω αφού πάω τώρα, θα ντύσω τον ασκητή με ένα ζευγάρι·
και αν αυτά γίνουν δεκτά, θα σε δούμε ντυμένο με ύφασμα».
- 556.** «Μην πλησιάσεις τον αναχωρητή σε άκαιρη στιγμή, Λίτσαβι, αυτός δεν είναι ο κανόνας για εσάς·
αλλά αφού πλησιάσεις την κατάλληλη ώρα, εκεί ακριβώς θα τον δεις να κάθεται μόνος σε απόκρυφο μέρος».

- 557.** «Ναι», αφού είπε, πήγε εκεί, περιστοιχισμένος από ομάδα υπηρετών ο Λίτσαβι. Αυτός αφού πλησίασε εκείνη την πόλη, πήγε να διαμείνει στη δική του κατοικία.
- 558.** Και αφού την κατάλληλη ώρα έκανε τις οικιακές εργασίες, αφού έκανε μπάνιο και ήπιε και βρήκε τη στιγμή·
αφού διάλεξε από το κιβώτιο οκτώ ζεύγη, τα έκανε να τα πάρει η ομάδα υπηρετών ο Λίτσαβι.
- 559.** Αυτός αφού πλησίασε εκείνο το μέρος, είδε εκείνον τον ασκητή με γαλήνιο νου·
που είχε επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, που είχε γυρίσει πίσω, τον ψυχρό, καθισμένο στη βάση ενός δένδρου.
- 560.** Αφού τον πλησίασε του μίλησε, ρώτησε για την απουσία ασθένειας και την άνετη διαμονή·
«Στη Βεσάλι είμαι Λίτσαβι, σεβάσμιε κύριε, οι Λίτσαβι με γνωρίζουν ως Αμπασάκκαρα.
- 561.** «Αυτά τα οκτώ όμορφα ζευγάρια μου, δέξου τα, σεβάσμιε κύριε, σου τα δίνω·
γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό ήρθα εδώ, ώστε εγώ να είμαι ικανοποιημένος».
- 562.** «Από μακριά ασκητές και βραχμάνοι, την κατοικία σου αποφεύγουν·
Κύπελλα σπάζουν στην κατοικία σου, και επίσης διπλούς χιτώνες σχίζουν.
- 563.** «Και άλλοι με τσεκούρια στα πόδια, με το κεφάλι κάτω τους ασκητές ρίχνουν·
Τέτοια βλάβη οι αναχωρητές, από σένα γενομένη, οι ασκητές λαμβάνουν.
- 564.** «Ούτε λάδι με χορτάρι δεν έδωσες, ούτε τον δρόμο σε αυτόν που χάθηκε δεν υπέδειξες·
το μπαστούνι του τυφλού ο ίδιος αρπάζεις, τέτοιος φιλάργυρος
ασυγκράτητος είσαι εσύ·
τότε εσύ με ποιο σκεπτικό, τι ακριβώς έχοντας δει,
μοίρασμα μαζί μας κάνεις;»
- 565.** «Αποδέχομαι, σεβάσμιε κύριε, αυτό που λες, παρενόχλησα ασκητές και βραχμάνους·
με σκοπό το παιχνίδι και χωρίς διεφθαρμένο νου, αλλά και αυτό είναι
ανάρμοστη πράξη μου, σεβάσμιε κύριε.
- 566.** «Με το παιχνίδι ο δαίμονας έχοντας συσσωρεύσει κακό, βιώνει δυστυχία με
ατελή απόλαυση·
νέος, νεαρός, μέτοχος της γύμνιας, τι πιο οδυνηρό από αυτό του συμβαίνει;
- 567.** «Βλέποντας αυτό απέκτησα συγκίνηση, σεβάσμιε κύριε, και για αυτόν τον
λόγο δίνω δωρεά·
δέξου, σεβάσμιε κύριε, οκτώ ζευγάρια υφασμάτων, ας πάνε αυτές οι
προσφορές στον δαίμονα».
- 568.** «Σίγουρα η δωρεά είναι πολλαπλώς επαινεμένη, και σε σένα που δίνεις ας

υπάρξει η άφθαρτη κατάσταση·
δέχομαι τα οκτώ ζευγάρια υφασμάτων σου, ας πάνε αυτές οι προσφορές στον
δαίμονα».

- 569.** Τότε λοιπόν αυτός ο Λίτσαβι αφού έπλυνε τα χέρια του, αφού έδωσε στον
πρεσβύτερο μοναχό οκτώ ζεύγη·
«και αν αυτά γίνουν δεκτά, θα δείτε τον δαίμονα ντυμένο με ύφασμα».
- 570.** Αυτόν τον είδε αλειμμένο με εκλεκτό σανταλόξυλο, καβάλα σε ευγενές άλογο
με εξαίσια ομορφιά·
στολισμένο, ντυμένο με ωραία ρούχα, περιτριγυρισμένο τον δαίμονα που είχε
αποκτήσει μεγάλη υπερφυσική δύναμη.
- 571.** Αυτός αφού το είδε, ευχαριστημένος, ενθουσιασμένος, με χαρούμενο νου και
με ωραία μορφή·
και αφού είδε την πράξη με μεγάλο επακόλουθο, ορατό εδώ και τώρα, έχοντας
το συνειδητοποιήσει με τα μάτια του.
- 572.** Αφού τον πλησίασε του είπε: «Θα δώσω δωρεά σε ασκητές και βραχμάνους·
ούτε όμως υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να δοθεί από μένα, και εσύ, δαίμονα,
μου είσαι πολύ βοηθητικός».
- 573.** «Και εσύ, Λίτσαβι, μου έδωσες ένα μέρος, δωρεές που δεν είναι μάταιες·
έτσι εγώ θα κάνω φιλία μαζί σου, ο μη ανθρώπινος με τον ανθρώπινο».
- 574.** «Προορισμός και συγγενής και τελικός σκοπός, φίλος μου ήσουν και επίσης
θεότητά μου·
σε παρακαλώ με ενωμένες παλάμες, επιθυμώ εσένα, δαίμονα, να δω ξανά».
- 575.** «Αν εσύ γίνεις άπιστος, φιλάργυρος στη φύση, με νου που έχει παρεκκλίνει·
εσύ ποτέ δεν θα με δεις, και αν σε δω δεν θα σου μιλήσω.
- 576.** «Αν όμως εσύ θα είσαι γεμάτος σεβασμό για τη Διδασκαλία, χαίροντας στη
δωρεά, με συγκεντρωμένη ατομικότητα·
πηγή για ασκητές και βραχμάνους, έτσι εμένα θα με δεις.
- 577.** «Και αφού σε δω θα σου μιλήσω, σεβάσμιε κύριε, και αυτόν από τον πάσσαλο
γρήγορα απελευθέρωσε·
από τότε που κάναμε φιλία, θεωρώ ότι είναι για χάρη αυτού που είναι
καρφωμένος στον πάσσαλο.
- 578.** «Κάναμε φιλία ο ένας με τον άλλον, και αυτός από τον πάσσαλο γρήγορα
απελευθερώθηκε·
ασκώντας προσεκτικά τις διδασκαλίες, αυτός θα απαλλασσόταν από εκείνη
την κόλαση·
η πράξη θα ήταν κάτι που πρέπει να βιωθεί αλλού.
- 579.** «Και αφού πλησιάσεις τον Καπιτάκα, αφού μοιραστείς μαζί του την
κατάλληλη ώρα·

ο ίδιος αφού καθίσεις κοντά του πρόσωπο με πρόσωπο ρώτησε, αυτός θα σου εξηγήσει αυτό το θέμα.

- 580.** «Αφού πλησιάσεις ακριβώς εκείνον τον μοναχό, ρώτησέ τον επιθυμώντας να μάθεις και χωρίς διεφθαρμένο νου·
αυτός ό,τι έχεις ακούσει και ό,τι δεν έχεις ακούσει ως Διδασκαλία,
όλα θα σου εξηγήσει όπως τα γνωρίζει».
- 581.** Αυτός εκεί αφού συζήτησε μυστικά, αφού έκανε φιλία με τον μη ανθρώπινο·
αναχώρησε αυτός κοντά στους Λίτσαβι, και τότε μίλησε στη συνέλευση που
ήταν συγκεντρωμένη.
- 582.** «Ας ακούσουν οι αξιότιμοι έναν λόγο μου, θα λάβω το καλό που επιθυμώ·
ο άνθρωπος που είναι καρφωμένος στον πάσσαλο, με σκληρές πράξεις, με
επιβληθείσα τιμωρία, προσκολλημένος στον βασιλιά.
- 583.** «Τόσο καιρό, περίπου είκοσι νύχτες, από τότε που καρφώθηκε στον πάσσαλο,
ούτε ζει ούτε είναι πεθαμένος·
αυτόν θα απελευθερώσω τώρα, ας επιτρέψει η Κοινότητα σύμφωνα με τη
 γνώμη της».
- 584.** «Και αυτόν και άλλον γρήγορα απελευθέρωσε, ποιος θα σου έλεγε κάτι που
κάνεις έτσι;
Όπως κατανοείς έτσι κάνε, σύμφωνα με τη γνώμη της επιτρέπει η
Κοινότητα».
- 585.** Αυτός αφού πλησίασε εκείνο το μέρος, απελευθέρωσε τον παλουκωμένο πολύ
γρήγορα·
«Μη φοβάσαι, αγαπητέ» και του είπε, και παρείχε γιατρούς.
- 586.** «Και αφού πλησιάσεις τον Καπιτάκα, αφού μοιραστείς μαζί του την
κατάλληλη ώρα·
ο Λίτσαβι ο ίδιος αφού κάθισε κοντά του πρόσωπο με πρόσωπο, έτσι ακριβώς
τον ρώτησε επιθυμώντας να μάθει την αιτία.
- 587.** Ο άνθρωπος που είναι καρφωμένος στον πάσσαλο, με σκληρές πράξεις, με
επιβληθείσα τιμωρία, προσκολλημένος στον βασιλιά·
τόσο καιρό, περίπου είκοσι νύχτες, από τότε που καρφώθηκε στον πάσσαλο,
ούτε ζει ούτε είναι πεθαμένος.
- 588.** «Αυτός απελευθερώθηκε αφού πήγα εγώ τώρα, σύμφωνα με τα λόγια αυτού
του δαίμονα, σεβάσμιε κύριε·
θα υπήρχε άραγε κάποια αιτία, με την οποία αυτός δεν θα πήγαινε στην
κόλαση;
- 589.** «Πες μου, σεβάσμιε κύριε, αν υπάρχει αιτία, αξιόπιστα λόγια με αιτία θα
ακούσουμε·
δεν υπάρχει καταστροφή εκείνων των πράξεων, χωρίς να τις βιώσει κανείς
εδώ δεν υπάρχει τέλος».

- 590.** «Αν αυτός ασκούσε τις διδασκαλίες, προσεκτικά νύχτα και μέρα επιμελής· αυτός θα απαλλασσόταν από εκείνη την κόλαση, η πράξη θα ήταν κάτι που πρέπει να βιωθεί αλλού».
- 591.** «Αυτός ο σκοπός του ανθρώπου έγινε γνωστός, δείξε συμπόνια και σε εμένα τώρα, σεβάσμιε κύριε· καθοδήγησέ με, πρότρεψέ με, ευρείας σοφίας, ώστε εγώ να μην πάω στην κόλαση».
- 592.** «Σήμερα κιόλας πλησίασε τον Βούδα ως καταφύγιο, και τη Διδασκαλία και την Κοινότητα με γαλήνια συνείδηση· έτσι επίσης τους πέντε κανόνες εξάσκησης, αδιάσπαστους και ακέραιους ανάλαβε.
- 593.** «Απέχε γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, απόφευγε το μη δοσμένο στον κόσμο· μην πίνεις μεθυστικά και μην ψεύδεσαι, και να είσαι ικανοποιημένος με τη δική σου σύζυγο· ανάλαβε αυτή την ευγενή, εξοπλισμένη με οκτώ εξαίρετους παράγοντες, καλή, με αποτέλεσμα ευτυχία.
- 594.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία· τροφή, ρόφημα, στερεά τροφή, ρούχα και καταλύματα· δίνε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 595.** «Και τους μοναχούς τέλειους στην ηθική, χωρίς πάθος, πολυμαθείς· ικανοποίησέ τους με τροφή και ρόφημα, πάντα η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται.
- 596.** Και έτσι ασκώντας τις διδασκαλίες, προσεκτικά νύχτα και μέρα επιμελής· απαλλάξου εσύ από εκείνη την κόλαση, η πράξη θα ήταν κάτι που πρέπει να βιωθεί αλλού».
- 597.** «Σήμερα κιόλας πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, και τη Διδασκαλία και την Κοινότητα με γαλήνια συνείδηση· έτσι επίσης τους πέντε κανόνες εξάσκησης, αδιάσπαστους και ακέραιους αναλαμβάνω.
- 598.** «Απέχω γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, αποφεύγω το μη δοσμένο στον κόσμο· δεν πίνω μεθυστικά ούτε ψεύδομαι, και είμαι ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο· και αναλαμβάνω αυτή την ευγενή, εξοπλισμένη με οκτώ εξαίρετους παράγοντες, καλή, με αποτέλεσμα ευτυχία.
- 599.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία· τροφή, ρόφημα, στερεά τροφή, ρούχα και καταλύματα;
- 600.** σε μοναχούς τέλειους στην ηθική, χωρίς πάθος, πολυμαθείς· δίνω χωρίς να διστάζω, χαίροντας στη Διδαχή των Βουδών».

- 601.** Τέτοιος ήταν ο Λίτσαβι Αμπασάκκαρα, κάποιος λαϊκός ακόλουθος στη Βεσάλι· πιστός, ευγενικός και ευεργέτης των μοναχών, τότε φρόντιζε προσεκτικά την Κοινότητα.
- 602.** Και αυτός που ήταν καρφωμένος στον πάσσαλο, αφού έγινε υγιής, ελεύθερος και ευτυχισμένος πήγε στην αναχώρηση· και αφού πήγε στον άριστο μοναχό Καππίτακα, και οι δύο επέτυχαν τους καρπούς του ασκητισμού.
- 603.** Τέτοια είναι η συναναστροφή με τα ενάρετα άτομα, έχει μεγάλο καρπό για τους μνήμονες που συνειδητοποιούν· ο καρφωμένος στον πάσσαλο άγγιξε τον υπέρτατο καρπό, τον κατώτερο καρπό όμως ο Αμπασάκκαρα».

Το διήγημα του φαντάσματος Αμπασάκκαρα, πρώτο.

2. Το διήγημα του φαντάσματος Σερίσσκα

- 604.** Ακούστε για τον δαίμονα και τους εμπόρους, εκεί όπου τότε ήταν η συνάντησή τους· Πώς η συζήτηση μεταξύ τους, τα καλά ειπωμένα, αυτά ακούστε όλοι.
- 605.** Αυτός που ήταν βασιλιάς ονόματι Παγιάσι, ένδοξος, που πήγε στη συντροφιά των γήινων θεών· αυτός χαίροντας στη δική του ουράνια κατοικία, ο μη ανθρώπινος μίλησε στους ανθρώπους».
- 606.** «Σε επικίνδυνο δάσος, σε τόπο μη ανθρώπινων πνευμάτων, σε έρημο χωρίς νερό, χωρίς τροφή· στη μέση του δυσπρόσιτου αμμώδους μονοπατιού, άνθρωποι χαμένοι, με χαμένο νου από φόβο για τους κινδύνους.
- 607.** «Δεν υπάρχουν εδώ καρποί ούτε ρίζες, δεν υπάρχει καύσιμο, από πού λοιπόν τροφή εδώ; Εκτός από σκόνη και άμμο, καυτή και φλογερή και σκληρή.
- 608.** «Άνυδρη γη σαν πυρακτωμένο κεραμικό σκεύος, χωρίς ευημερία, ίση με τον μεταθανάτιο κόσμο· αυτή η αρχαία κατοικία των σκληρών, μια περιοχή γης σαν καταραμένη.
- 609.** «Τότε εσείς με ποια αιτία, τι προσδοκώντας αυτή την περιοχή· εισήλθατε βίαια αφού συναντηθήκατε, από απληστία ή φόβο ή μήπως αποπροσανατολισμένοι;»
- 610.** «Στους Μαγκάντα και στους Άνγκα οι αρχηγοί караβανιού, αφού φόρτωσαν ποικίλα εμπορεύματα· Αυτοί ταξιδεύουμε στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος.
- 611.** «Την ημέρα μη μπορώντας να αντέξουμε τη δίψα, και σκεπτόμενοι τη

συμπόνια για τα υποζύγια·
με αυτή την ταχύτητα ήρθαμε όλοι, τη νύχτα ακολουθώντας τον δρόμο σε
ακατάλληλη ώρα.

- 612.** «Εμείς, έχοντας ταξιδέψει άσχημα, χάσαμε τον δρόμο, τυφλοί και
μπερδεμένοι, χαμένοι στο δάσος·
στη μέση του δυσπρόσιτου αμμώδους μονοπατιού, δεν γνωρίζουμε την
κατεύθυνση, με σαστισμένο νου.
- 613.** «Και αφού είδαμε αυτό που δεν είχαμε δει ποτέ πριν, και το έξοχο ουράνιο
μέγαρο και εσένα, δαίμονα·
ελπίζοντας για ζωή πέρα από αυτό, αφού είδαμε είμαστε χαρούμενοι,
ευτυχισμένοι, αγαλλιασμένοι».
- 614.** «Την πέρα όχθη της θάλασσας και αυτή την αμμουδιά, τον δρόμο που
διασχίζεται με καλάμια και το μονοπάτι με πασσάλους·
ποτάμια και δυσπρόσιτα βουνά, πηγαίνετε σε διάφορες κατευθύνσεις εξαιτίας
του πλούτου.
- 615.** «Αφού εισέλθετε στο βασίλειο των άλλων, βλέποντας ανθρώπους ξένων
χωρών·
ό,τι έχετε ακούσει ή επίσης έχετε δει, καταπληκτικό, ας το ακούσουμε από
εσάς, παιδιά μου».
- 616.** «Ακόμα πιο καταπληκτικό από αυτό, πρίγκιπα, δεν έχουμε ακούσει ή επίσης
δει·
αφού είδαμε τα πάντα να υπερβαίνουν το ανθρώπινο, δεν ικανοποιούμαστε με
την ασύγκριτη ομορφιά.
- 617.** «Στον αιθέρα ρέουν λίμνες με λωτούς, με άφθονα λουλούδια και πολλά λευκά
λωτούς·
Και αυτά τα δέντρα είναι προικισμένα με μόνιμους καρπούς, οι οσμές
αναδύουν εξαιρετικά ευωδιά.
- 618.** «Στύλοι από βηρύλλιο υψωμένοι εκατό, με επιμήκεις γωνίες από κρύσταλλο
και κοράλλι·
από μασαραγκάλλα με ρουμπίνια, αυτοί οι στύλοι λάμπουν με αθάνατη λάμψη.
- 619.** «Με χίλιους στύλους, με ασύγκριτη δύναμη, πάνω σε αυτούς υπέροχη αυτή η
ουράνια κατοικία·
με πολύτιμα λιθάρια ανάμεσα, αναμεμειγμένη με χρυσά κιγκλιδώματα, και με
πλάκες καθαρού χρυσού ωραία σκεπασμένη.
- 620.** «Αυτό λάμπει σαν καθαρό χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, καλά γυαλισμένο,
εφοδιασμένο με σκαλοπάτια ανακτόρων και εξώστες·
Και στερεό και χαριτωμένο και εξαιρετικά συναρμολογημένο, υπερβολικά
ανεκτικό στην περισυλλογή, ευχάριστο.
- 621.** «Μέσα στο πολύτιμο παλάτι με άφθονο φαγητό και ποτό, περιτριγυρισμένος
από συντροφιά ουράνιων νυμφών·

με τον ήχο τυμπάνων, αλαμπάρων και άλλων μουσικών οργάνων,
προσκυνείσαι με ύμνους και τιμές.

- 622.** «Αυτός χαίρεσαι αφυπνισμένος από το πλήθος των γυναικών, στο εξαίρετο,
ευχάριστο ανάκτορο του ουράνιου οχήματος·
αδιανόητος, προικισμένος με όλες τις αρετές, όπως ο βασιλιάς Βεσσαβάνα
στη Ναλινί.
- 623.** «Ήσουν θεός ή ήσουν δαίμονας, ή μήπως άρχοντας των θεών που έγινε
άνθρωπος;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πες μας ποιο είναι το όνομά
σου, δαίμονα».
- 624.** «Σερίσακα ονομάζομαι, είμαι δαίμονας, φύλακας της ερήμου στην αμμώδη
ατραπό·
Αυτή την περιοχή προστατεύω, υπηρετώντας τον βασιλιά Βεσσαβάνα».
- 625.** «Τυχαία αποκτημένο, γεννημένο από μεταμόρφωση, από σένα τον ίδιο
φτιαγμένο ή από θεούς δοσμένο;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτό
το ευχάριστο;»
- 626.** «Ούτε τυχαία αποκτημένο ούτε γεννημένο από μεταμόρφωση, ούτε από μένα
τον ίδιο φτιαγμένο ούτε από θεούς δοσμένο·
από τις δικές μου πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου
αποκτήθηκε αυτό το ευχάριστο».
- 627.** «Ποια ήταν η ασκητική σου πρακτική, ποια η άγια σου ζωή, ποιας καλά
εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτό
το ουράνιο άρμα;»
- 628.** «Παγιάσι ήταν η ονομασία μου, όταν ασκούσα βασιλεία στους Κοσάλα·
είχα την άποψη του μηδενισμού, ήμουν φιλάργυρος, κακόβουλου χαρακτήρα,
και υποστηρικτής της εκμηδένισης τότε ήμουν.
- 629.** «Ο ασκητής Κουμαρακασσάπα ήταν πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής,
μεγαλειώδης·
αυτός τότε μου είπε ομιλία για τη Διδασκαλία, απομάκρυνε από μένα τις
στρεβλώσεις της άποψης.
- 630.** «Αφού άκουσα εγώ την ομιλία του για τη Διδασκαλία, δήλωσα ότι είμαι λαϊκός
ακόλουθος·
απέιχα από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγα το μη δοσμένο στον κόσμο·
δεν έπινα μεθυστικά ούτε έλεγα ψέματα, και ήμουν ικανοποιημένος με τη δική
μου σύζυγο.
- 631.** «Αυτή ήταν η ασκητική μου πρακτική, αυτή η άγια μου ζωή, αυτής της καλά
εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο·
από αυτές ακριβώς τις πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες

πράξεις μου αποκτήθηκε αυτό το ουράνιο άρμα».

- 632.** «Την αλήθεια πράγματι είπαν οι άνθρωποι με σοφία, μη διαφορετικά είναι τα λόγια των σοφών·
Όπου κι αν πηγαίνει αυτός που έκανε αξιέπαινες πράξεις, εκεί χαίρεται απολαμβάνοντας ηδονές.
- 633.** «Όπου κι αν υπάρχει λύπη και θρήνος, και δολοφονία και φυλάκιση και ταλαιπωρία·
εκεί πηγαίνει αυτός που έκανε κακές πράξεις, δεν απελευθερώνεται ποτέ από τον κακότυχο κόσμο».
- 634.** «Σαν παραπλανημένος ήταν ο κόσμος, αυτή τη στιγμή σαν θολωμένος·
Για αυτόν τον κόσμο σου και για σένα, πρίγκιπα, η δυσαρέσκεια από τι άραγε προήλθε;»
- 635.** «Και αυτά τα δάση σιρίσα, παιδιά μου, θεϊκά αρώματα ευωδιαστά αναδίδουν·
αυτά αναδίδουν άρωμα σε αυτή την ουράνια κατοικία, την ημέρα και τη νύχτα το σκοτάδι διαλύοντας.
- 636.** «Και με το πέρασμα εκατό ετών αυτών, ένας λοβός ωριμάζει ένας-ένας·
Εκατό ανθρώπινα χρόνια έχουν περάσει, από τότε που γεννήθηκα εδώ σε αυτή την κατηγορία.
- 637.** «Έχοντας δει ότι πεντακόσια χρόνια, σε αυτή την ουράνια κατοικία αφού έμεινα, παιδιά μου·
από την εξάντληση της ζωής και την εξάντληση της αρετής θα πέσω, από αυτή ακριβώς τη λύπη είμαι λιπόθυμος».
- 638.** «Πώς άραγε θα θρηνούσε τέτοιος όπως αυτός, αφού απέκτησε ασύγκριτη ουράνια κατοικία για πολύ καιρό;
Αυτοί βέβαια που έχουν γεννηθεί σε κατώτερη κατάσταση, αυτοί σίγουρα θα θρηνούσαν, οι λιγοστών αξιεπαίνων πράξεων».
- 639.** «Αυτό είναι κατάλληλο και νουθετικό για μένα, που εσείς μου μιλάτε με ευγενικά λόγια·
και εσείς, παιδιά μου, προστατευμένοι από μένα, πηγαίνετε με ασφάλεια όπου θέλετε».
- 640.** «Αφού πάμε στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος·
σύμφωνα με την υπόσχεσή μας, με πλήρη γενναιοδωρία, θα κάνουμε μεγάλη γιορτή για τον Σερίσακα».
- 641.** «Μην κάνετε γιορτή για τον Σερίσακα, και όλα όσα λέτε θα γίνουν για εσάς·
αποφεύγετε τις κακές πράξεις και αφοσιωθείτε στην επιδίωξη της Διδασκαλίας.
- 642.** «Λαϊκός ακόλουθος υπάρχει σε αυτή την ομάδα, πολυμαθής, προικισμένος με ηθική·

με πίστη και γενναιόδωρος και ευπρεπής, διορατικός, ικανοποιημένος, σοφός.

- 643.** Γνωρίζοντας δεν θα έλεγε ψέματα, για βλάβη άλλων δεν θα σκεφτόταν·
Διαβολή διχαστική δεν θα έκανε, και λόγο ευγενικό, απαλό θα έλεγε.
- 644.** «Ευσεβής, ευλαβικός, πειθαρχημένος, χωρίς κακία, καθαρός στην ανώτερη
ηθική διαγωγή·
αυτό το πλάσμα τη μητέρα και τον πατέρα επίσης, με δικαιοσύνη συντηρεί, με
ευγενή τρόπο ζωής.
- 645.** «Νομίζω ότι αυτός για χάρη των γονέων του αναζητά πλούτη, όχι για χάρη
του εαυτού του·
και μετά τον θάνατο των γονέων του, αυτός που κλίνει προς την απάρνηση θα
ακολουθήσει την άγια ζωή.
- 646.** «Έντιμος, χωρίς στραβοσύνη, χωρίς δολιότητα, χωρίς απάτη, και δεν θα
μιλούσε με πρόσχημα δικαιολογίας·
αυτός ο τέτοιος που κάνει καλές πράξεις, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, πώς
θα αποκτούσε δυστυχία;
- 647.** «Για αυτόν τον λόγο φανερώθηκα ο ίδιος, γι' αυτό δείτε τη Διδασκαλία,
έμποροι·
Χωρίς αυτόν εδώ θα γινόσασταν στάχτη, τυφλοί και μπερδεμένοι, χαμένοι στο
δάσος·
Αυτό με τον περιφρονούντα, εύκολα με τον άλλον, ευτυχία πράγματι είναι η
συνάντηση με ενάρετο άτομο.»
- 648.** «Ποιο είναι το όνομά του και τι εργασία κάνει, ποιο είναι το όνομά του και
ποιο το σόι του;
Κι εμείς θέλουμε να τον δούμε, δαίμονα, από συμπόνια για τον οποίο ήρθες
εδώ·
τυχερός πράγματι είναι αυτός, τον οποίο εσύ αγαπάς».
- 649.** «Αυτός ο κουρέας με το όνομα Σαμπχάβα, λαϊκός ακόλουθος που ζούσε από
τους καρπούς της χτένας·
γνωρίζετέ τον, αυτός είναι υπηρέτης σας, μην τον περιφρονείτε, αυτός είναι
ευπρεπής».
- 650.** «Γνωρίζουμε αυτόν που εσύ αναφέρεις, δαίμονα, δεν τον γνωρίζαμε όμως ότι
είναι τέτοιος·
κι εμείς θα τον τιμήσουμε, δαίμονα, αφού ακούσαμε τα υψηλά λόγια σου».
- 651.** «Όσοι άνθρωποι σε αυτό το καραβάνι, νέοι, μεγάλοι ή ακόμη και μεσήλικες·
ας ανέβουν όλοι αυτοί στην ουράνια κατοικία, ας δουν οι φιλόργυροι τον
καρπό των αξιέπαινων πράξεων».
- 652.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», τον κουρέα εκεί τοποθετώντας μπροστά·
όλοι αυτοί ανέβηκαν στην ουράνια κατοικία, σαν την κατοικία του Βασάβα.
- 653.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», δήλωσαν ότι είναι λαϊκοί ακόλουθοι·

απείχαν από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγαν το μη δοσμένο στον κόσμο· δεν έπιναν μεθυστικά ούτε έλεγαν ψέματα, και ήταν ικανοποιημένοι με τη δική τους σύζυγο.

- 654.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», αφού δήλωσαν ότι είναι λαϊκοί ακόλουθοι· έφυγε το καραβάνι δίνοντας ευχαριστίες, με τη δύναμη του δαίμονα ευλογημένο ξανά και ξανά.
- 655.** Αφού πήγαν στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος· σύμφωνα με την προσπάθειά τους, με πλήρη κέρδη, επέστρεψαν στην Παταλιπούττα ανέπαφοι.
- 656.** Αφού πήγαν στο σπίτι τους σώοι, μαζί με γιους και συζύγους· χαρούμενοι, ικανοποιημένοι, ευτυχισμένοι, αγαλλιασμένοι, έκαναν μεγάλη γιορτή για τον Σερίσακα· έχτισαν μοναστήρι με το όνομα Σερίσακα.
- 657.** Τέτοια είναι η συναναστροφή με τα ενάρετα άτομα, μεγάλης ωφέλειας είναι η συναναστροφή με τις αρετές της Διδασκαλίας· για το καλό ενός λαϊκού ακολούθου, όλα τα όντα έγιναν ευτυχισμένα.

Το διήγημα του φαντάσματος Σερίσακα, δεύτερο.

Τέλος της τρίτης ενότητας απαγγελίας.

3. Το διήγημα του φαντάσματος Νάντακα

- 658.** Ο βασιλιάς ονόματι Πινγκαλάκα, ήταν επικρατών των Σουράττα· αφού πήγε στην υπηρεσία των Μορίγια, επέστρεψε πάλι στη Σουράττα.
- 659.** Στη ζέστη, τον μεσημεριανό χρόνο, ο βασιλιάς πλησίασε το βάλτο· είδε έναν γοητευτικό δρόμο, εκείνο το αμμώδες μονοπάτι των φαντασμάτων.
- 660.** Ο βασιλιάς απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη - «Αυτός ο δρόμος είναι γοητευτικός, ασφαλής, ευημερούσα, ειρηνικός· Από αυτόν, αμαξηλάτη, ας πάμε, κοντά στους Σουράττα από εδώ».
- 661.** Με αυτό κατευθύνθηκε ο Σοράττα, με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων· ένας άνθρωπος με τρομαγμένη όψη, είπε αυτό στον Σοράττα.
- 662.** «Ακολουθήσαμε λάθος δρόμο, τρομακτικό, που προκαλεί τρόμο· Μπροστά φαίνεται ο δρόμος, πίσω όμως δεν φαίνεται.
- 663.** «Ακολουθήσαμε λάθος δρόμο, κοντά στους ανθρώπους του Γιάμα· μη ανθρώπινη οσμή φυσάει, σκληρός ήχος ακούγεται».
- 664.** Ταραγμένος ο βασιλιάς Σοράττα, είπε αυτό στον αμαξηλάτη· «Ακολουθήσαμε λάθος δρόμο, τρομακτικό, που προκαλεί τρόμο· Μπροστά φαίνεται ο δρόμος, πίσω όμως δεν φαίνεται.

- 665.** «Ακολουθήσαμε λάθος δρόμο, κοντά στους ανθρώπους του Γιάμα·
μη ανθρώπινη οσμή φυσάει, σκληρός ήχος ακούγεται».
- 666.** Ανεβαίνοντας στον αυχένα του ελέφαντα, κοιτάζοντας προς τα τέσσερα
σημεία του ορίζοντα·
είδε μια γοητευτική μπανιάν, ένα δέντρο με πλούσια σκιά·
όμοιο με το χρώμα σκούρου σύννεφου, λαμπερό σαν τη λάμψη σύννεφου
βροχής.
- 667.** Ο βασιλιάς απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: «Τι είναι αυτό που φαίνεται
μεγαλοπρεπές;
Όμοιο με το χρώμα μπλε σύννεφου, με τη λαμπρότητα χρώματος νέφους».
- 668.** «Αυτό είναι μπανιάν, μεγάλε βασιλιά, δέντρο με πλούσια σκιά·
Όμοιο με το χρώμα μπλε σύννεφου, με τη λαμπρότητα χρώματος νέφους».
- 669.** Με αυτό κατευθύνθηκε ο Σοράττα, εκεί όπου φαίνεται μεγαλοπρεπές·
Όμοιο με το χρώμα μπλε σύννεφου, με τη λαμπρότητα χρώματος νέφους.
- 670.** Κατεβαίνοντας από τη ράχη του ελέφαντα, ο βασιλιάς πλησίασε το δέντρο·
Κάθισε στη βάση του δέντρου, μαζί με τους συμβούλους και την ακολουθία
του·
Είδε ένα δοχείο γεμάτο πόσιμο νερό, και γλυκές κουλούρες διασκορπισμένες.
- 671.** Και ένας άνδρας με θεϊκή εμφάνιση, στολισμένος με όλα τα κοσμήματα·
αφού πλησίασε τον βασιλιά, είπε αυτό στον Σοράττα.
- 672.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
ας πιει ο κύριος πόσιμο νερό, φάε κουλούρες, δαμαστή των εχθρών».
- 673.** Αφού ήπие ο βασιλιάς το πόσιμο νερό, μαζί με τους συμβούλους και την
ακολουθία του·
αφού έφαγε τις κουλούρες και ήπие, ο Σοράττα είπε αυτό.
- 674.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
Μη γνωρίζοντάς σε, σε ρωτάμε, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 675.** «Δεν είμαι θεός ούτε γκαντχάμπα, ούτε ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής·
φάντασμα είμαι, μεγάλε βασιλιά, από τη Σουράττα εδώ ήρθα».
- 676.** «Με ποια ηθική, με ποια συμπεριφορά, στη Σουράττα εσύ στο παρελθόν·
με ποια άγια ζωή σου, αυτή η δύναμη είναι δική σου;»
- 677.** «Άκουσέ το, μεγάλε βασιλιά, δαμαστή των εχθρών, αυξητή του βασιλείου·
οι υπουργοί και οι αυλικοί, και ο βραχμάνος αρχιερέας.
- 678.** «Στη Σουράττα εγώ, μεγαλειότητα, άνθρωπος με κακόβουλο νου·
Με λανθασμένες απόψεις και ανήθικος, φιλάργυρος, υβριστής.
- 679.** «Αυτούς που έδιναν, αυτούς που έκαναν καλά, εμπόδιζα πολύ κόσμο·

σε άλλους που έδιναν, εγώ δημιουργούσα εμπόδια.

- 680.** «Δεν υπάρχει επακόλουθο της δωρεάς, πώς θα υπάρξει καρπός του αυτοελέγχου;
Δεν υπάρχει δάσκαλος, ποιος θα δαμάσει τον αδάμαστο;
- 681.** «Τα πλάσματα είναι ίσα και όμοια, πού λοιπόν ο σεβασμός προς τους μεγαλύτερους;
Δεν υπάρχει δύναμη ούτε ενεργητικότητα, πού λοιπόν η εργατικότητα και η ανθρώπινη προσπάθεια;»
- 682.** «Δεν υπάρχει καρπός της δωρεάς, δεν καθαρίζει τον εχθρό·
ό,τι πρέπει να λάβει λαμβάνει ο θνητός, γεννημένο από τη μεταβολή της μοίρας.
- 683.** «Δεν υπάρχει μητέρα, πατέρας, αδελφός, δεν υπάρχει κόσμος πέρα από αυτόν·
Δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει προσφορά, καλά αποθησαυρισμένο δεν βρίσκεται.
- 684.** »Ακόμη κι αυτός που θα σκότωνε έναν άνθρωπο, που κόβει το κεφάλι κάποιου άλλου·
κανείς δεν σκοτώνει κανέναν, ανάμεσα στα κενά των επτά.
- 685.** «Η ψυχή είναι άκοπη και άθραυστη, οκτάπλευρη και σφαιρική ολόγουρα·
Πεντακόσιες γιότζανες, ποιος μπορεί να κόψει την ψυχή;
- 686.** «Όπως ένα κουβάρι νήμα όταν πεταχτεί, ξετυλιγόμενο κυλάει·
Ακριβώς έτσι και αυτή η ψυχή, ξετυλιγόμενη κυλάει.
- 687.** «Όπως βγαίνοντας από ένα χωριό, εισέρχεται σε άλλο χωριό·
Ακριβώς έτσι και αυτή η ψυχή, εισέρχεται σε άλλο σώμα.
- 688.** «Όπως βγαίνοντας από ένα σπίτι, εισέρχεται σε άλλο σπίτι·
Ακριβώς έτσι και αυτή η ψυχή, εισέρχεται σε άλλο σώμα.
- 689.** «Ογδόντα τέσσερις εκατοντάδες χιλιάδες μεγάλων κοσμικών κύκλων·
όσοι είναι αδαείς και όσοι σοφοί, αφού διανύσουν την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων·
θα τερματίσουν τον πόνο.
- 690.** «Η ευτυχία και η δυστυχία είναι μετρημένες, με δοχεία και καλάθια·
ο νικητής τα κατανοεί όλα», η υπόλοιπη γενιά είναι παραπλανημένη.
- 691.** «Τέτοιες απόψεις είχα παλιά, παραπλανημένος, σκεπασμένος από αυταπάτη·
Με λανθασμένες απόψεις και ανήθικος, φιλάργυρος, υβριστής.
- 692.** «Πριν από έξι μήνες, θα έρθει η λήξη του χρόνου μου·
θα πέσω στην απόλυτα οδυνηρή, φρικτική κόλαση.
- 693.** «Τετράγωνη με τέσσερις πόρτες, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη·

περιτριγυρισμένη από σιδερένιο τοίχο, σκεπασμένη με σίδηρο.

- 694.** «Το έδαφός της είναι σιδερένιο, φλεγόμενο, γεμάτο θερμότητα·
εκατό γιότζανα ολόγυρα, έχοντας εξαπλωθεί, παραμένει για πάντα.
- 695.** «Εκατό χιλιάδες χρόνια, ήχος ακούγεται τότε·
αυτό είναι το όριο, μεγάλε βασιλιά, εκατό μερίδια δεκάδων εκατομμυρίων
χρόνων.
- 696.** «Εκατό χιλιάδες κότι, υποφέρουν οι άνθρωποι στην κόλαση·
έχοντες λανθασμένες απόψεις και ανήθικοι, και αυτοί που συκοφαντούν τους
ευγενείς.
- 697.** «Εκεί εγώ για μακρά περίοδο, θα βιώσω οδυνηρό αίσθημα·
τον καρπό της κακόβουλης πράξης, για αυτό θλίβομαι πολύ.
- 698.** «Άκουσέ το, μεγάλε βασιλιά, δαμαστή των εχθρών, αυξητή του βασιλείου·
η κόρη μου, μεγάλε βασιλιά, η Ουττάρα, ας είναι ευλογία σε σένα.
- 699.** «Κάνει ευλογημένη πράξη, χαίρεται στην ηθική και στην τήρηση των
κανόνων·
συγκρατημένη, μοιραζόμενη, γενναιόδωρη, χωρίς τσιγκουνιά.
- 700.** Χωρίς να κάνει ρήγματα στην εξάσκηση, και νύφη σε ξένες οικογένειες·
λαϊκή ακόλουθος του Σάκυα σοφού, του ένδοξου αυτοφωτισμένου.
- 701.** «Και ο μοναχός τέλειος στην ηθική, μπήκε στο χωριό για προσφερόμενη
τροφή·
Με χαμηλωμένο βλέμμα, μνήμων, με φυλαγμένες τις θύρες, καλά
συγκρατημένος.
- 702.** Περιφερόμενος διαδοχικά, πήγε σε εκείνη την κατοικία·
αυτόν τον είδε, μεγάλε βασιλιά, η Ουττάρα, ας είναι ευλογία σε σένα.
- 703.** «Ένα δοχείο γεμάτο πόσιμο νερό, και γλυκές κουλούρες αυτή πρόσφερε·
'Ο πατέρας μου πέθανε, σεβάσμιε κύριε, ας φτάσει αυτό σ' εκείνον'».
- 704.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, το επακόλουθο εγέρθηκε·
τρώω εγώ που επιθυμώ τα επιθυμητά, όπως ο βασιλιάς Βεσσαβάνα.
- 705.** «Άκουσέ το, μεγάλε βασιλιά, δαμαστή των εχθρών, αυξητή του βασιλείου·
του κόσμου μαζί με τους θεούς, ο Βούδας λέγεται ο κορυφαίος·
σε αυτόν τον Βούδα κατάφυγε ως καταφύγιο, μαζί με τον γιο και τη σύζυγό
σου, δαμαστή των εχθρών.
- 706.** «Με την οκταμελή οδό, βιώνουν την αθάνατη κατάσταση·
σε αυτή τη Διδασκαλία κατάφυγε ως καταφύγιο, μαζί με τον γιο και τη σύζυγό
σου, δαμαστή των εχθρών.
- 707.** «Τέσσερις ασκούμενοι και τέσσερις εδραιωμένοι στον καρπό·

αυτή η Κοινότητα είναι ευθεία, προικισμένη με σοφία, ηθική και αυτοσυγκέντρωση·
σε αυτήν την Κοινότητα κατάφυγε ως καταφύγιο, μαζί με τον γιο και τη σύζυγό σου, δαμαστή των εχθρών.

- 708.** «Απέχε γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, απόφευγε το μη δοσμένο στον κόσμο·
μην πίνεις μεθυστικά και μην ψεύδεσαι, και να είσαι ικανοποιημένος με τη δική σου σύζυγο».
- 709.** «Επιθυμείς το καλό μου, δαίμονα, επιθυμείς την ευημερία μου, θεότητα·
κάνω τον λόγο σου, εσύ είσαι ο δάσκαλός μου».
- 710.** «Πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, και την ανυπέρβλητη Διδασκαλία·
και στην Κοινότητα του θεού μεταξύ ανθρώπων, καταφεύγω ως καταφύγιο εγώ.
- 711.** «Απέχω γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, αποφεύγω το μη δοσμένο στον κόσμο·
δεν πίνω μεθυστικά ούτε ψεύδομαι, και είμαι ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο.
- 712.** «Λιχνίζω σε δυνατό άνεμο, σε ποτάμι με ορμητικό ρεύμα·
ξερνών την κακόβουλη άποψη, χαίροντας στη Διδαχή των Βουδών».
- 713.** Αφού είπε αυτό ο Σοράττα, αφού απομακρύνθηκε από την κακή άποψη·
αφού απέδωσε τιμή στον Ευλογημένο, ο πρώτος ανέβηκε στο άρμα.

Το διήγημα του φαντάσματος Νάντακα, τρίτο.

4. Το διήγημα του φαντάσματος Ρεβατί

- 714.** «Σήκω, Ρεβάτα, εσύ με τον πολύ κακό χαρακτήρα, με την ανοιχτή πόρτα,
χωρίς συνήθεια να δίνεις·
θα σε οδηγήσουμε εκεί όπου θρηνούν οι δυστυχείς, οι καταδικασμένοι στην
κόλαση, βυθισμένοι στα βάσανα».
- 715.** Έτσι ακριβώς αφού είπαν οι αγγελιαφόροι του Γιάμα, εκείνοι οι δύο δαίμονες
με κόκκινα μάτια, τεράστιοι·
αφού έπιασαν τη Ρεβάτα από τα δύο χέρια, έφυγαν κοντά στην ομάδα των
θεών.
- 716.** «Με χρώμα ήλιου, όμορφη και λαμπρή, ευρύχωρη, ωραία, σκεπασμένη με
χρυσό δίχτυ·
Ποιανού είναι αυτή η ουράνια κατοικία γεμάτη κόσμο, που λάμπει σαν τις
ακτίνες του ήλιου;
- 717.** «Ομάδες γυναικών αλειμμένες με ουσιώδες σανταλόξυλο, και από τις δύο
πλευρές ομορφαίνουν την ουράνια κατοικία·

αυτή φαίνεται με χρώμα όμοιο με τον ήλιο, ποιος χαίρεται έχοντας φτάσει στον ευδαιμονικό κόσμο στην ουράνια κατοικία;»

718. «Στη Μπαρνασί ήταν ο Νάντιγια ονόματι, λαϊκός ακόλουθος γενναιόδωρος, κύριος της δωρεάς, ελεήμων·
αυτή είναι η ουράνια κατοικία του γεμάτη κόσμο, που λάμπει σαν τις ακτίνες του ήλιου.

719. «Ομάδες γυναικών αλειμμένες με ουσιώδες σανταλόξυλο, και από τις δύο πλευρές ομορφαίνουν την ουράνια κατοικία·
αυτή φαίνεται με χρώμα όμοιο με τον ήλιο, αυτός χαίρεται έχοντας φτάσει στον ευδαιμονικό κόσμο στην ουράνια κατοικία».

720. «Εγώ είμαι η σύζυγος του Ναντίγια, η οικοδέσποινα, κυρίαρχος όλης της οικογένειας·
θα χαρώ στην ουράνια κατοικία του συζύγου μου χάρη στη γενναιοδωρία, δεν επιθυμώ να δω την κόλαση».

721. «Αυτή είναι η κόλαση για σένα, εσύ με τον πολύ κακό χαρακτήρα, αξιέπαινη πράξη δεν έκανες στον κόσμο των ζωντανών·
διότι ο τσιγκούνης, αυτός που προσβάλλει, ο κακόβουλου χαρακτήρα, δεν αποκτά τη συντροφιά αυτών που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο».

722. «Τι είναι αυτό, κόπρανα και ούρα, ακαθαρσία φαίνεται·
Δύσοσμο τι είναι αυτό το περίττωμα, τι είναι αυτό που αναδύει δυσωδία;»

723. «Αυτή ονομάζεται Σαμσάβακα, βαθιά εκατό άνδρες·
Όπου για χίλια χρόνια, εσύ θα ψήνεσαι, Ρεβάτα».

724. «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Με τι η Σαμσάβακα αποκτήθηκε, βαθιά εκατό άνδρες;»

725. «Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ή και άλλους επαίτες·
με ψευδολογία εξαπάτησες, αυτό το κακό διαπράχθηκε από σένα.

726. «Με αυτό η Σαμσάβακα αποκτήθηκε, βαθιά εκατό άνδρες·
Εκεί για χίλια χρόνια, εσύ θα ψήνεσαι, Ρεβάτα.

727. «Κόβουν και χέρια και επίσης πόδια, κόβουν και αυτιά και επίσης μύτη·
Και επίσης σμήνη κορακιών, αφού συγκεντρωθούν, αφού συναθροιστούν, τρώνε αυτήν που σπαρταράει».

728. «Καλώς πράγματι επιστρέψτε με, θα κάνω πολύ καλό·
Με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο·
Το οποίο κάνοντας γίνονται ευτυχισμένοι, και δεν μετανιώνουν αργότερα».

729. «Πριν εσύ αμέλησες, τώρα θρηνείς·
Των πράξεων που έκανες η ίδια, το επακόλουθο θα βιώσεις».

730. «Ποιος από τον κόσμο των θεών στον κόσμο των ανθρώπων, αφού πάει,

ρωτημένος θα μου έλεγε έτσι:

‘Σε αυτούς που έχουν αποθέσει τα όπλα δίνετε δωρεά, ρούχα, τόπο ύπνου, τροφή και ρόφημα·
διότι ο τσιγκούνης, αυτός που προσβάλλει, ο κακόβουλου χαρακτήρα, δεν αποκτά τη συντροφιά αυτών που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο’.

- 731.** «Έτσι εγώ βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα· γενναιόδωρη, τέλεια στην ηθική, θα κάνω πολύ καλό· με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο.
- 732.** «Θα φυτέψω πάρκα, και γέφυρες στα δύσβατα μέρη· και αίθουσες ποτού και πηγάδια, με γαλήνιο νου.
- 733.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου· και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη.
- 734.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική· και δεν αμελούσα τη δωρεά, αυτό το είδα εγώ η ίδια».
- 735.** Ενώ θρηνούσε έτσι, τρέμοντας εδώ κι εκεί· Την έριξαν στη φρικτή κόλαση, με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω.
- 736.** «Εγώ παλιά ήμουν τσιγκούνα, υβρίστρια ασκητών και βραχμάνων· Και με ψέματα εξαπατώντας τον σύζυγο, ψήνομαι στη φρικτή κόλαση».

Το διήγημα του φαντάσματος Ρεβατί, τέταρτο.

5. Το διήγημα του φαντάσματος του ζαχαροκάλαμου

- 737.** «Αυτή η φυτεία ζαχαροκάλαμου μου είναι μεγάλη, εμφανίζεται ως καρπός αξιέπαινης πράξης, όχι μικρός· αυτή τώρα δεν έρχεται σε μένα για χρήση, πες μου σεβάσμιε κύριε, ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο.
- 738.** «Χτυπιέμαι και κατατρώγομαι και προσπαθώ, αγωνίζομαι να καταναλώσω κάτι· έτσι εγώ με κομμένη δύναμη, άθλιος, θρηνώ· ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο;
- 739.** «Με δυσφορία πέφτω στο δάπεδο, κυλιέμαι σαν ψάρι στη ζέστη· και καθώς κλαίω τα δάκρυα μου τρέχουν, πες μου σεβάσμιε κύριε, ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο.
- 740.** «Πεινασμένος και κουρασμένος και διψασμένος, τρομαγμένος δεν βρίσκω ευχάριστη ευτυχία· σε ρωτώ αυτό το θέμα, σεβάσμιε κύριε, πώς άραγε θα μπορούσα να αποκτήσω την απόλαυση του ζαχαροκάλαμου;»

- 741.** «Στο παρελθόν εσύ έκανες πράξη ο ίδιος, όντας άνθρωπος σε προηγούμενη γέννηση· και εγώ σου λέω αυτό το θέμα, αφού ακούσεις εσύ συνειδητοποίησε αυτό το θέμα.
- 742.** «Εσύ τρώγοντας ζαχαροκάλαμο ξεκίνησες, και ένας άνθρωπος σε ακολούθησε από πίσω· και αυτός προσδοκώντας σου μίλησε, σε αυτόν εσύ τίποτε δεν απάντησες.
- 743.** «Και αυτός σε εσένα που δεν μιλούσες ζήτησε, 'δώσε μου ζαχαροκάλαμο' και σου είπε· σε αυτόν εσύ από πίσω ζαχαροκάλαμο έδωσες, αυτό είναι εκείνης της πράξης το επακόλουθο.
- 744.** «Έλα λοιπόν, αφού πας, πάρε από πίσω, και αφού το πάρεις, φάε το όσο θέλεις· με αυτό ακριβώς θα είσαι ικανοποιημένος, χαρούμενος και ενθουσιασμένος και ευφρόσυνος».
- 745.** Αφού πήγε αυτός πήρε από πίσω, και αφού το πήρε, το έφαγε όσο ήθελε· με αυτό ακριβώς αυτός ήταν ικανοποιημένος, χαρούμενος και ενθουσιασμένος και ευφρόσυνος.

Το διήγημα του φαντάσματος του ζαχαροκάλαμου, πέμπτο.

6. Το διήγημα του φαντάσματος του νέου

- 746.** «Σαβάτθι ονομαζόταν η πόλη, με θέα στα Ιμαλάρια· Εκεί ήταν δύο πρίγκιπες, γιοι βασιλιά, έτσι έχω ακούσει.
- 747.** «Μεθυσμένοι από αυτά που προκαλούν πάθος, χαιρόμενοι την απόλαυση των ηδονών· άπληστοι για την ευτυχία του παρόντος, αυτοί δεν είδαν το μέλλον.
- 748.** «Αυτοί αφού πέθαναν από την ανθρώπινη κατάσταση, από εδώ πήγαν στον μεταθανάτιο κόσμο· αυτοί εδώ θρηνούν άορατοι, για την ανάρμοστη πράξη τους στο παρελθόν.
- 749.** «Ενώ υπήρχαν πολλοί, ενώ ήταν διαθέσιμη η προσφορά· δεν μπορέσαμε τον εαυτό μας, έστω και λίγο να κάνουμε να φέρει ευτυχία.
- 750.** «Τι χειρότερο από αυτό θα μπορούσε να υπάρχει, ότι εμείς από βασιλική οικογένεια πεθάναμε· γεννήθηκα στη σφαίρα των φαντασμάτων, ταλαιπωρημένη από πείνα και δίψα.
- 751.** «Αφού ήταν ιδιοκτήτες εδώ, γίνονται μη ιδιοκτήτες εκεί· περιπλανώνται από πείνα και δίψα, οι άνθρωποι υψωμένοι και ταπεινωμένοι.
- 752.** Αυτόν τον κίνδυνο γνωρίζοντας, που προέρχεται από τη μέθη της εξουσίας· εγκαταλείποντας τη μέθη της εξουσίας, ο άνθρωπος θα πήγαινε στον ευδαιμονικό κόσμο· με την κατάρρευση του σώματος ο σοφός, επαναγεννιέται στον ευδαιμονικό

κόσμο».

Το διήγημα του φαντάσματος του νέου, έκτο.

7. Το διήγημα του φαντάσματος του πρίγκιπα

- 753.** Των πράξεων που έγιναν στο παρελθόν, το επακόλουθο μπορεί να ταραξεί τον νου·
στα υλικά φαινόμενα, στους ήχους, στις γεύσεις, στις οσμές, και στα
ευχάριστα απτά αντικείμενα.
- 754.** Αφού βίωσε χορό, τραγούδι, τέρψη και παιχνίδι, όχι λίγο·
αφού διασκέδασε στον κήπο, μπαίνοντας στη Γκιριμπάτζα.
- 755.** Είδε τον σοφό Σουνέττα, τον αυτοδαμασμένο, τον αυτοσυγκεντρωμένο·
με λίγες επιθυμίες, προικισμένο με ντροπή, ευχαριστημένο με την τροφή που
έφτανε στο κύπελλό του από ζητιανιά.
- 756.** Κατεβαίνοντας από τη ράχη του ελέφαντα, «λάβετε, σεβάσμιε κύριε;» είπε·
αφού πήρε το κύπελλό του, ψηλά το σήκωσε ο πολεμιστής.
- 757.** Αφού έσπασε το κύπελλο στο σκληρό έδαφος, γελώντας αναχώρησε·
«Είμαι ο γιος του βασιλιά Κιτάβα, τι θα μου κάνεις, μοναχέ;»
- 758.** Εκείνης της σκληρής πράξης, το επακόλουθο πικρό ήταν·
Αυτό που ο γιος του βασιλιά βίωσε, ριγμένος στην κόλαση.
- 759.** Μόνο έξι ογδόντα τέσσερις, χιλιάδες χρόνια και επίσης·
σφοδρή δυστυχία υπέστη, στην κόλαση αυτός που έκανε αμάρτημα.
- 760.** Ανάσκελα καιγόταν, μπρούμυτα, στο αριστερό και στο δεξί πλευρό·
με τα πόδια προς τα πάνω και όρθιος επίσης, για πολύ καιρό ο αδαής υπέφερε.
- 761.** Πολλές χιλιάδες χρόνια, πλήθη και μυριάδες·
σφοδρή δυστυχία υπέστη, στην κόλαση αυτός που έκανε αμάρτημα.
- 762.** Τέτοια πικρία πράγματι, για αυτούς που βλάπτουν τον αβλαβή·
ψήνονται αυτοί με κακόβουλες πράξεις, αφού προσέβαλαν τον σοφό με καλή
συμπεριφορά.
- 763.** Αυτός εκεί για πολλά χρόνια, αφού βίωσε πολλή δυστυχία·
ονόματι Κουπιπασαχάτα, έγινε φάντασμα πεθαίνοντας από εκεί.
- 764.** Αυτόν τον κίνδυνο γνωρίζοντας, που προέρχεται από τη μέθη της εξουσίας·
εγκαταλείποντας τη μέθη της εξουσίας, ας ακολουθεί κανείς την
ταπεινότητα.
- 765.** Αξιέπαινος στην παρούσα ζωή, αυτός που είναι ευσεβής προς τους Βούδες·
με την κατάρρευση του σώματος ο σοφός, επαναγεννιέται στον ευδαιμονικό
κόσμο.

8. Το διήγημα του φαντάσματος που τρώει περιττώματα

- 766.** «Αφού αναδύθηκες από τον βόθρο κοπριάς, ποιος άραγε άθλιος στέκεσαι; Αναμφίβολα κακοπράγος, τι άραγε πιστεύεις εσύ;»
- 767.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκων στον κόσμο του Γιάμα· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 768.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, αυτή τη δυστυχία υποφέρεις;»
- 769.** «Ήταν κάτοικος στο μέρος μου, ζηλόφθονος, τσιγκούνης με τις οικογένειες· προσκολλημένος στο σπίτι μου, φιλάργυρος, υβριστής.
- 770.** «Αφού άκουσα τα λόγια του, ύβρισα τους μοναχούς· ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 771.** «Ο εχθρός με εμφάνιση φίλου, που ήταν εξαρτώμενος από την οικογένειά σου· με την κατάρρευση του σώματος ο άσοφος, σε ποιον άραγε προορισμό πήγε πεθαίνοντας;»
- 772.** «Εγώ αυτού του κακοπράκτη, στο κεφάλι στέκομαι στην κορυφή· και αυτός στον άλλο κόσμο έφτασε, δικός μου υπηρέτης.
- 773.** «Ό,τι, σεβάσμιε κύριε, αποβάλλουν άλλοι, αυτό γίνεται τροφή μου· εγώ όμως ό,τι αποβάλλω, αυτό εκείνος τρέφεται».

Το διήγημα του φαντάσματος που τρώει περιττώματα, όγδοο.

9. Το διήγημα του θηλυκού φαντάσματος που τρώει περιττώματα

- 774.** «Αφού αναδύθηκες από τον βόθρο κοπριάς, ποια άραγε άθλια στέκεσαι; Αναμφίβολα κακοπράγος, τι άραγε πιστεύεις εσύ;»
- 775.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 776.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, αυτή τη δυστυχία υποφέρεις;»
- 777.** «Ήταν κάτοικος στο μέρος μου, ζηλόφθονος, τσιγκούνης με τις οικογένειες· προσκολλημένος στο σπίτι μου, φιλάργυρος, υβριστής.
- 778.** «Αφού άκουσα τα λόγια του, ύβρισα τους μοναχούς· ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».

- 779.** «Ο εχθρός με εμφάνιση φίλου, που ήταν εξαρτώμενος από την οικογένειά σου· με την κατάρρευση του σώματος ο άσοφος, σε ποιον άραγε προορισμό πήγε πεθαίνοντας;»
- 780.** «Εγώ αυτού του κακοπράκτη, στο κεφάλι στέκομαι στην κορυφή· και αυτός στον άλλο κόσμο έφτασε, δικός μου υπηρέτης.
- 781.** «Ό,τι, σεβάσμιε κύριε, αποβάλλουν άλλοι, αυτό γίνεται τροφή μου· εγώ όμως ό,τι αποβάλλω, αυτό εκείνος τρέφεται».

Το διήγημα του θηλυκού φαντάσματος που τρώει περιττώματα, ένατο.

10. Το διήγημα του φαντάσματος της ομάδας

- 782.** «Είστε γυμνοί και άσχημοι στην εμφάνιση, αδύνατοι με φλέβες που καλύπτουν τα σώματά σας· με προεξέχοντα πλευρά, ισχυροί, ποιοι είστε εσείς εδώ, αγαπητοί;»
- 783.** «Εμείς, σεβάσμιε κύριε, είμαστε φαντάσματα, δυστυχείς, ανήκοντες στον κόσμο του Γιάμα· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 784.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 785.** «Σε ανοιχτές προκυμαίες, μάζευα μισό μασάκα· ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν φτιάξαμε για τον εαυτό μας.
- 786.** «Πλησιάζουμε το ποτάμι διψασμένοι, άδαιο μετατρέπεται· πλησιάζουμε τη σκιά στις ζέστες, ζέση μετατρέπεται.
- 787.** «Και άνεμος με χρώμα φωτιάς, καίγοντας φυσά πάνω μας· αυτό, σεβάσμιε κύριε, αξίζουμε, και άλλο κακόβουλο από αυτό.
- 788.** «Ακόμα και γιότζανα πηγαίνουμε, πεινασμένα, λαίμαργα για τροφή· Χωρίς να βρούμε τίποτα γυρίζουμε πίσω, αχ, η έλλειψη αξιέπαινων πράξεών μας.
- 789.** «Πεινασμένα, λιπόθυμα, περιπλανώμενα, σωριασμένα στο έδαφος· Ανάσκελα γυρίζουμε, μπρούμυτα πέφτουμε.
- 790.** «Και αυτοί εκεί ακριβώς πεσμένοι, σωριασμένοι στο έδαφος· Χτυπάμε το στήθος και το κεφάλι μας, αχ, η έλλειψη αξιέπαινων πράξεών μας.
- 791.** «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, αξίζουμε, και άλλο κακόβουλο από αυτό· ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν φτιάξαμε για τον εαυτό μας.
- 792.** «Εμείς λοιπόν βέβαια αφού φύγουμε από εδώ, αφού αποκτήσουμε ανθρώπινη μήτρα· γενναιόδωροι, τέλειοι στην ηθική, θα κάνουμε πολύ καλό».

11. Το διήγημα του φαντάσματος της Παταλιπούττα

- 793.** «Ιδωμένες από σένα οι κολάσεις, το ζωικό βασίλειο, τα φαντάσματα, οι τιτάνες ή ακόμα και οι άνθρωποι, οι θεοί· εσύ η ίδια είδες το επακόλουθο των πράξεων του εαυτού σου, θα σε οδηγήσω στην Παταλιπούττα ανέπαφη· αφού πας εκεί κάνε καλή πράξη».
- 794.** «Επιθυμείς το καλό μου, δαίμονα, επιθυμείς την ευημερία μου, θεότητα· κάνω τον λόγο σου, εσύ είσαι ο δάσκαλός μου».
- 795.** «Ιδωμένες από εμένα οι κολάσεις, το ζωικό βασίλειο, τα φαντάσματα, οι τιτάνες ή ακόμα και οι άνθρωποι, οι θεοί· η ίδια είδα το επακόλουθο των πράξεων του εαυτού μου, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες».

Το διήγημα του φαντάσματος της Παταλιπούττα, ενδέκατο.

12. Το διήγημα του φαντάσματος του άλσους μάνγκο

- 796.** «Και αυτή η λιμνούλα σου είναι γοητευτική, επίπεδη και με ωραίες σκάλες και με πολύ νερό· γεμάτη λουλούδια, κατάσπαρτη από σμήνη μελισσών, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ευχάριστη;»
- 797.** «Και αυτό το άλσος μανγκοδέντρων σου, πανέμορφο, που φέρει καρπούς σε όλες τις εποχές· γεμάτο άνθη, κατάσπαρτο από σμήνη μελισσών, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία;»
- 798.** «Ωριμα μάνγκο, νερό, χυλός ρυζιού, δροσερή σκιά τερπνή· με τη δωρεά που δόθηκε από την κόρη μου, με αυτό για μένα εδώ αποκτάται.»
- 799.** «Δείτε έτσι την πράξη ορατή εδώ και τώρα, το επακόλουθο της γενναιοδωρίας, του δαμάσματος, του αυτοελέγχου· δούλη εγώ σε αριστοκρατικές οικογένειες αφού ήμουν, νύφη είμαι κυρίαρχος του σπιτιού».

Το διήγημα του φαντάσματος του άλσους μάνγκο, δωδέκατο.

13. Το διήγημα του φαντάσματος του δέντρου Ακκχαρούκκχα

- 800.** «Αυτό που δίνει κανείς δεν παραμένει το ίδιο, δώστε λοιπόν δωρεά· δίνοντας, διαβαίνει και τα δύο· Και τα δύο με εκείνη τη δωρεά φτάνει· μείνετε άγρυπνοι, μην αμελείτε».

Το διήγημα του φαντάσματος του δέντρου Ακκχαρούκκχα, δέκατο τρίτο.

14. Το διήγημα του φαντάσματος που συγκέντρωνε πλούτη

- 801.** «Εμείς πλούτη συγκεντρώσαμε, με δίκαιο και με άδικο τρόπο· αυτά άλλοι τα απολαμβάνουν, εμείς είμαστε μέτοχοι της δυστυχίας».

Το διήγημα του φαντάσματος που συγκεντρώνει πλούτη, δέκατο τέταρτο.

15. Το διήγημα του φαντάσματος του υιού του εμπόρου

- 802.** «Εξήντα χιλιάδες χρόνια, πλήρως συμπληρωμένα· για εμάς που υποφέρουμε στην κόλαση, πότε θα έρθει το τέλος;»
- 803.** «Δεν υπάρχει τέλος, πώς θα υπάρξει τέλος, δεν φαίνεται τέλος· διότι έτσι διαπράχθηκε κακό, από σένα και από μένα, αγαπητέ.
- 804.** «Κακή ζωή ζήσαμε, εμείς που ενώ υπήρχαν δεν δίναμε· ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν φτιάξαμε για τον εαυτό μας.
- 805.** «Εγώ λοιπόν βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα· γενναιόδωρος, τέλειος στην ηθική, θα κάνω πολύ καλό».

Το διήγημα του φαντάσματος του υιού του εμπόρου, δέκατο πέμπτο.

16. Το διήγημα του φαντάσματος Σαττικούτα

- 806.** «Τι άραγε σαν τρελός, σαν τρομαγμένο ελάφι τρέχεις; Αναμφίβολα κακοπράγος, τι άραγε φωνάζεις εσύ;»
- 807.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκων στον κόσμο του Γιάμα· Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων.
- 808.** «Εξήντα χιλιάδες ρόπαλα, πλήρως συμπληρωμένα· στο κεφάλι μου πέφτουν, και σπάζουν την κορυφή».
- 809.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε; Ποιας πράξης ως επακόλουθο, αυτή τη δυστυχία υποφέρεις;»
- 810.** «Εξήντα χιλιάδες ρόπαλα, πλήρως συμπληρωμένα· στο κεφάλι σου πέφτουν, και σπάζουν την κορυφή».
- 811.** «Τότε είδα τον αυτοφωτισμένο, τον Σουνέττα, με αναπτυγμένες ικανότητες· καθισμένο στη βάση ενός δένδρου, διαλογιζόμενο, χωρίς φόβο από πουθενά.
- 812.** «Με χτύπημα από σφεντόνα, έσπασα το κεφάλι του· Ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, αυτή τη δυστυχία υποφέρω.
- 813.** «Εξήντα χιλιάδες ρόπαλα, πλήρως συμπληρωμένα· στο κεφάλι μου πέφτουν, και σπάζουν την κορυφή».
- 814.** «Δικαίως σε σένα, κακέ άνθρωπε, εξήντα χιλιάδες ρόπαλα, πλήρως συμπληρωμένα· στο κεφάλι σου πέφτουν, και σπάζουν την κορυφή».

Το διήγημα του φαντάσματος Σαττχικούτα, δέκατο έκτο.

Τέλος του μεγάλου κεφαλαίου, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αμπασάκκα, Σερίσακα, Πινγκάλα, Ρεβατί, Ούτσχου·
δύο πρίγκιπες, δύο κοπριές, ομάδα, Πάταλι, άλσος μάνγκο.

Άκκα, δέντρο, απόλαυση, συλλογή, έμπορου υιός, εξήντα κορυφές·
έτσι δεκαέξι ιστορίες, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Τώρα η σύνοψη των κεφαλαίων -

Φίδι, επάνω κεφάλαιο, μικρό και μεγάλο, τετραπλά·
πενήντα μία ιστορίες, τετραπλά από τις απαγγελίες.

Τέλος των διηγημάτων των φαντασμάτων στην Πάλι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα. 4. Το μεγάλο κεφάλαιο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org